

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 241/2015
18.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.В., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези са чланом 195. став 3. у вези става 1. КЗ Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Н.Ј., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 1К бр.42/10 од 24.12.2014. године и Кв бр.5/15 од 12.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 18. марта 2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.В. – адвоката Н.Ј., па се УКИДАЈУ правноснажна решења Основног суда у Крагујевцу 1К бр.42/10 од 24.12.2014. године и Кв бр.5/15 од 12.01.2015. године, а предмет враћа Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу 1К бр.42/10 од 24.12.2014. године, одлучено је да се окривљеном С.В. досуде трошкови кривичног поступка у износу од 972.000,00 динара и истовремено је наложено рачуноводству Основног суда у Крагујевцу да се трошкови кривичног поступка у наведеном износу по правноснажности решења исплате окривљеном С.В.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв бр.5/15 од 12.01.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.В. – адвоката Н.Ј., изјављена против решења о трошковима тог суда 1К бр.42/10 од 24.12.2014. године и првостепено решење потврђено.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.В. – адвокат Н.Ј., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), и то због повреде члана 261. и члана 265. ЗКП, те дакле произилази да правноснажна решења побија због повреде закона из

члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења тако што ће окривљеном С.В., поред износа од 972.000,00 динара, досудити трошкове кривичног поступка у износу од укупно 2.563.861,00 динара, те наложити рачуноводству Основног суда у Крагујевцу да окривљеном исплати трошкове кривичног поступка у овом износу, као и трошкове састава жалбе у износу од 22.500,00 динара у року од 15 дана од дана доношења или да побијана решења укине и предмет врати Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је правноснажним решењима учињена повреда одредаба из члана 261. ЗКП у вези са чланом 265. ЗКП, дакле основано се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Према стању у списима, правноснажном пресудом Основног суда у Крагујевцу 1К бр.42/10 од 09.06.2014. године, окривљени С.В. ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези са чланом 195. став 3. у вези става 1. КЗ РС и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Побијаним првостепеним решењем, окривљеном су досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 972.000,00 динара, и то на име одбране од стране браниоца - адвоката Н.Ј., при чему је у образложењу првостепеног решења детаљно наведено за које радње браниоцу окривљеног припада награда и у којим износима, у складу са важећом Адвокатском тарифом, док истовремено нису признати, поред осталог, путни трошкови браниоца јер је, како је то наведено у образложењу првостепеног решења, окривљени имао могућности да ангажује браниоца са територије суда где је и вођен поступак, нити су признати путни трошкови окривљеног, јер суду о свим трошковима, нису достављени докази.

Другостепени суд је одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног С.В., уз образложење да трошкови пута браниоца у конкретном случају не представљау нужне издатке у смислу одредбе члана 261. став 2. тачка 1. – 6. ЗКП, прихватајући у свему као правилан став првостепеног суда да је окривљени у конкретном случају могао ангажовати неког од бројних адвоката са подручја Основног суда у Крагујевцу, у ком случају трошкови суда не би настали. У другостепеном решењу наведено је и да је захтев за накнаду путних трошкова

окривљеног неоснован, обзиром да одбрана није доставила доказе на основу којих би се на поуздан начин могла утврдити висина путних трошкова окривљеног.

Чланом 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, прописано је да су странка или надлежан орган дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 8. исте тарифе прописано да адвокату припада накнада за стварне трошкове који су били потребни за обављање поверених му послова, а чланом 9. исте тарифе, између осталог, прописано је да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз, накнада за смештај и накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП је, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца. Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да, када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди, да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, обзиром да су и првостепени и другостепени суд у конкретном случају, супротно цитираним законским одредбама, пропустили да донесу одлуку о нужним издацима – путним трошковима браниоца окривљеног С.В. и о трошковима окривљеног које је имао поводом учешћа у кривичном поступку, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, а који нужни издаци, обзиром на то да је окривљени ослобођен од оптужбе, треба да падну на терет буџетских средстава суда, а не да ове трошкове сноси окривљени.

Како су, дакле, побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано указује у поднетом захтеву, то је Врховни касациони суд усвојио захтев и укинуо побијана решења, а предмет вратио Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истим и с тим у вези утврдити висину нужних издатака браниоца окривљеног у предмету у кривичном поступку, као и висину путних трошкова окривљеног, а у складу са одредбама Закона о кривичном поступку и одредбама Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, па ће по оцени основаности и осталих навода из захтева за заштиту законитости бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће изнети јасне, правилне и аргументоване разлоге.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.**